

Pääasian asianosaiset

Valittaja: María Pilar Planes Bresco

Vastapuoli: Comunidad Autónoma de Aragón

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003⁽¹⁾ 43 ja 44 artiklaa tulkittava siten, että kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan mitkään sellaiset pysyvien laidunten pinta-alat, jotka viljelijä on ilmoittanut ja jotka ylittävät pinta-alat, jotka otettiin aikanaan huomioon määrittäessä hänelle kuuluvia normaaleja oikeuksia, eivät ole tukikelpoisia hehtaareja, ja jonka mukaan näiden pinta-alojen sisällyttäminen tukikelpoisiin hehtaareihin ja siten peltojen korvaaminen laitumilla edellyttää sitä, että laitumia käytetään tosiasiallisesti karjanhoitoon sinä kalenterivuonna, jolta hän vaatii tukioikeuksia, on ristiriidassa niiden kanssa?

Ja mikäli edellä mainittuun kysymykseen vastataan kieltävästi:

2) Onko 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003 29 artiklaa tulkittava siten, että kun sen mukaan tukijärjestelmistä ei makseta tukea edunsaajille, ”joiden osalta on osoitettu, että he ovat keinotekoisesti luoneet kyseisten tukien saamiseen vaaditut edellytykset saadakseen hyötyä kyseisen tukijärjestelmän tavoitteiden vastaisesti”, jäsenvaltioilla ei ole oikeutta hyväksyä yleisesti sovellettavia säännöksiä, joilla pienennetään (pysyvien laidunten) ”tukikelpoisten hehtaarien” määrää, kuvaamalla yleisiä tilanteita, joissa oletetaan edunsaajan luoneen keinotekoisesti edellytykset saadakseen tuen, ilman että osoitetaan konkreettisesti ja tietyn viljelijän osalta, millaista toimintaa kyseinen viljelijä on harjoittanut ja miten hän on menetellyt?

⁽¹⁾ Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71, (EY) N:o 1254/1999 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1782/2003 (EUVL L 270, s. 1).

Valitus, jonka Steinbeck GmbH on tehnyt 9.7.2015 unionin yleisen tuomioistuimen (viides jaosto) yhdistetyissä asioissa T-707/13 ja T-709/13, Steinbeck GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto, 30.4.2015 antamasta tuomiosta

(Asia C-346/15 P)

(2015/C 302/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Steinbeck GmbH (edustajat: Rechtsanwalt M. Heinrich ja Rechtsanwältin M. Fischer)

Muut osapuolet: Sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Alfred Sternjakob GmbH & Co. KG

Vaatimukset

— Unionin yleisen tuomioistuimen 30.4.2015 yhdistetyissä asioissa T-707/13 ja T-709/13 antama tuomio on kumottava

— vastapuoli on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että valituksenalaisessa tuomiossa rikotaan yhteisön tavaramerkistä annetun asetuksen⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohtaa seuraavilla perusteilla:

1. Unionin yleinen tuomioistuin esitti ainoana perusteena tavaramerkin "BE HAPPY" puuttuvalle erottamiskyvyille, että se voidaan ymmärtää mainoslauseeksi. Tämä on suorassa ristiriidassa Euroopan unionin oikeuskäytännön kanssa, jonka mukaan juuri tämä seikka ei yksin riitä erottamiskyvyn kieltämiseen.
2. Unionin yleinen tuomioistuin ei myöskään esittänyt sellaista konkreettista yhteyttä tavaramerkin "BE HAPPY" ja sille rekisteröityjen tavaroiden välillä, joka ei edellyttäisi kyseisen kohdeyleisön tekemää vähimmäistulkintaa. On pikemminkin luotu mielivaltainen side tavaroiden ja merkin välille, joka olemassa ollessaankin edellyttäisi kyseisen kohdeyleisön tulkintaa.
3. Unionin yleinen tuomioistuin sovelsi näin ollen oikeudellisesti virheellisesti tavaramerkin "BE HAPPY" erottamiskyvyn arvioimisessa käytettävää mittapuuta.

⁽¹⁾ Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (konsolidoitu versio) (EUVL L 78, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Audiencia Provincial de Castellón (Espanja) on esittänyt 10.7.2015 – Banco Popular Español S.A. v. Elena Lucaciu ja Cristian Laurentiu Lucaciu

(Asia C-349/15)

(2015/C 302/29)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Audiencia Provincial de Castellón

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Banco Popular Español S.A.

Vastapuolet: Elena Lucaciu ja Cristian Laurentiu Lucaciu

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko kohtuuttomuuden vuoksi mitättömäksi todetun sopimusehdon mitättömyyden vaikutusten ajallinen rajoittaminen direktiivin 93/13/ETY⁽¹⁾ 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan 1 kohdan vastaista?
- 2) Mikäli tällaista vaikutusten rajoittamista pidetään Euroopan unionin oikeuden, konkreettisesti kuluttajasopimusten kohtuuttomuudesta ehdoista annetun direktiivin 93/13/ETY 6 artiklan 1 kohdan ja 7 artiklan kohdan mukaisena, koska asianomaiset ovat olleet vilpittömässä mielessä ja vallitsee vakavien häiriöiden uhka,
 - a) mitä on katsottava tarkoitettavan vakavilla häiriöillä, joiden perusteella vaikutusten rajoittaminen on perusteltua?
 - b) onko vakavien häiriöiden uhka näytettävä toteen asianmukaisesti oikeudenkäynnissä, jossa siihen vedotaan, vai voiko sen sijaan olla riittävää, että tuomioistuin arvioi yleisesti tätä uhkaa, ilman että sillä olisi käytettävissään konkreettisia tietoja, joihin se voi perustaa arviointinsa?

⁽¹⁾ EYVL L 95, s. 29.